

Θυμάμαι

θυμάμαι κ. **θυμούμαι**, ρ. [*<αρχ. ἐνθυμοῦμαι*], θυμάμαι·

- *εδώ θα είμαστε και να με θυμηθείς ή εδώ θα είμαστε, να μου το θυμηθείς*, λέγεται στην περίπτωση που θέλουμε να τονίσουμε σε κάποιον πως οι προβλέψεις μας ή τα λόγια μας θα βγουν αληθινά: «να δεις που σε λίγο καιρό θ' αποδειχτεί πως είναι παλιάνθρωπος και να με θυμηθείς». (Λαϊκό τραγούδι: *κι εγώ να ξέρεις τώρα ευθύς πια δε θα κλάσω, έστω ακόμα κι αν μου πεις πως δυστυχείς, καθώς με πέταξες κι εγώ θα σε πετάξω κι εδώ θα είμαστε και να το θυμηθείς*)·

- *θα με θυμηθείς ή θα μου το θυμηθείς*, βλ. φρ. *να με θυμηθείς*·

- *θα το θυμάται χρόνια!* βλ. λ. [χρόνος](#)·

- *κάτι θυμήθηκα*, έκφραση με την οποία δικαιολογεί κάποιος το γέλιο του ή το χαμόγελό του για να μην πει τον πραγματικό λόγο·

- *να ζήσετε να τον θυμόσαστε!* βλ. λ. [ζω](#)·

- *ο κουβαλητής θυμάται το Θεό, μόνο όταν έχει το φορτίο στον ώμο του*, βλ. λ. [κουβαλητής](#)·

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας